

allerede oftere har fundet Sted her i Rigsba-
gen, og at det ogsaa var forudsat ved For-
handlingerne om Pensionsløven, at det kunde
finde Sted, ligesom det i Virkeligheden kun var
svarende til, hvad der sandt Sted, for Grund-
loven blev givet, idet der ogsaa da af den
daverende Statsmagt kunde, ved særlige Res-
olutioner gives Pension til Personer, som ikke
ligefrem havde nogen Ret dertil. Ogsaa havde
jeg kunnet vente, at man vilde fremsætte den
Indsigelse, at den Virksomhed, som den Mand,
om hvem der her er Spørgsmaal, har helliget
sit Liv; ikke i og for sig gav nogen Udkomst
til at tages i Betragtning, hvor der var
Spørgsmaal om en særegen Understøttelse fra
Statens Side, ligesom jeg ogsaa havde foruds-
set Muligheden af, at man maaskee kunde
mene, at denne Virksomhed ikke havde været
af en saadan fortjenstlig Natur, at den kunde
give noget personligt Krav i denne Henseende.
Dette Sidste er vel ikke ligefrem skeet, thi om
end nogle enkelte Antydninger ere fremkomne i
denne Retning, synes man dog i Almindelig-
hed at have anerkjendt — og det Mødets
vilde ogsaa være høist besynderligt — her i Thinget,
at en privat Virksomhed i Underviisnings-
gens Tjeneste af et saadant Omfang og en
saadan Betydning kunde, naar Omstændighe-
derne ellers talte derfor, have et Krav paa at
vises Imødekommen fra Statens Side. Lige-
ledes har man erkjendt, hvad der, som det
forekommer mig, ogsaa efter de Oplysninger,
der ere meddeelte, vilde være vanskeligt at be-
nægte, uden at der forøvrigt kan være Tale
om at stille Professor Maribo frem, enten
som Nr. 1, Nr. 2 eller Nr. 3 i Skolebestyr-
ernes Række, at hans Virksomhed har været
af en saadan Natur, at den i Virkeligheden
sikrer ham en Plads blandt de meest fortjente
Skolemand hos os. De fornævnte Indven-

dinge og Bemærkninger havde jeg, som sagt,
ventet mig, men derimod tilstaaer jeg, at jeg
ikke havde ventet, hvad der nu er skeet, at
man vilde foreslaae Nedsættelsen af Beløbet af
den Pension, hvorom der er Spørgsmaal, og
som fra Ministeriets Side er foreslaaet. Jeg
ventede forgjæves nogen Oplysning, der kunde
begrunde det fra den ærede Rigsdagsmand,
der først tog Ordet (Rugaard); men han
fremkom kun med nogle Bemærkninger, der
allerede saa ofte ere udtalte og gjentagne og
have faalidt med dette Spørgsmaal at bestille,
at den ærede Formand fandt sig foranlediget
til at standse ham paa det Punkt, som, jeg
tilstaaer det, for mig var det interessanteste,
nemlig, hvad Grunden kunde være til,
at han har meent, at Pensionen skulde sættes
til 800 Rd. istedetfor 1200 Rd., det fik han
ikke udviklet. Derimod blev der af den ærede
Rigsdagsmand, som sidst havde Ordet (H. W.
Petersen) fremsat nogle Ytringer, som syntes
at skulle indeholde en Slags Antydning af
Grunden, hvorfor der skulde vælges 800 Rd.
istedetfor 1,200 Rd. Naar man imidlertid
kun anfører den almindelige Bemærkning,
at 800 Rd. ogsaa ere Penge, og at det kunde
være godt for mangen En at faae 800 Rd.
o. s. v., saa er det en af disse uimodstgellige
Sandheder, som man maa lade staae, men om
hvilken det ogsaa maa indrømmes, at den lige-
saavel gjælder om 8 Rd., og at den derfor
paa ingen Maade kan være afgjørende. Den
ærede Rigsdagsmand bemærkede tillige, at han
ikke var istand til at bedømme eller vurdere
den her omhandlede Mand's Virksomhed eller
Fortjeneste; men det forekommer mig, at denne
hans egen Erkjendelse snarere havde kunnet
indeholde Opfordring for ham til ikke at taxere,
end til at indlade sig paa at taxere en saadan
Virksomhed.